

Službeni list

Europske unije

C 118

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 59.
4. travnja 2016.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2016/C 118/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2016/C 118/02	Predmet C-396/15 P: Žalba koju je 21. srpnja 2015. podnio Shoe Branding Europe BVBA protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 21. svibnja 2015. u predmetu T-145/14, adidas AG protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)	2
2016/C 118/03	Predmet C-652/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2015. uputio Verwaltungsgericht Darmstadt (Njemačka) – Furkan Tekdemir, zastupan po zakonskim zastupnicima Deryji Tekdemir i Nedimu Tekdemiru protiv Kreis Bergstraße	2
2016/C 118/04	Predmet C-655/15 P: Žalba koju je 7. prosinca 2015. podnio Panrico, S.A. protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 7. listopada 2015. u predmetu T-534/13, Panrico protiv EUIPO-a	3
2016/C 118/05	Predmet C-662/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. prosinca 2015. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG protiv BIOS Naturprodukte GmbH	4

HR

2016/C 118/06	Predmet C-680/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. prosinca 2015. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH protiv Ivana Felje	5
2016/C 118/07	Predmet C-681/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. prosinca 2015. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH protiv Vittorije Graf	6
2016/C 118/08	Predmet C-685/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2015. uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austrija) – Online Games Handels GmbH, Frank Breuer i dr. protiv Landespolizeidirektion Oberösterreich	7
2016/C 118/09	Predmet C-689/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2015. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – W. F. Gözze Frottierweberei GmbH i Wolfgang Gözze protiv Verein Bremer Baumwollbörse	8
2016/C 118/10	Predmet C-2/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. siječnja 2016. uputio Amtsgericht Stuttgart (Njemačka) – kazneni postupak protiv J. S. R.-a	8
2016/C 118/11	Predmet C-7/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. siječnja 2016. uputio Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo (Španjolska) – Banco Popular Español S.A. i PL Salvador, S.A.R.L. protiv Maria Rita Giraldez Villar i Modesto Martínez Baz	9
2016/C 118/12	Predmet C-20/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2016. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Wolfram Bechtel i Marie-Laure Bechtel protiv Finanzamt Offenburg	10
2016/C 118/13	Predmet C-21/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2016. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Euro Tyre BC protiv Autoridade Tributária e Aduaneira	11
2016/C 118/14	Predmet C-22/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2016. uputio Tribunalul București (Rumunjska) – Fondul Proprietatea SA protiv SC Hidroelectrica SA	11
2016/C 118/15	Predmet C-42/16: Tužba podnesena 26. siječnja 2016. – Europska komisija protiv Republike Finske	12
2016/C 118/16	Predmet C-58/16: Tužba podnesena 1. veljače 2016. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke	13
2016/C 118/17	Predmet C-66/16 P: Žalba koju je 5. veljače 2016. podnio Comunidad Autónoma del País Vasco i Itelazpi, S.A. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenoga 2015. u predmetu T-462/13, Comunidad Autónoma del País Vasco i Itelazpi protiv Komisije	14
2016/C 118/18	Predmet C-67/16 P: Žalba koju su 5. veljače 2016. podnijeli Comunidad Autónoma de Cataluña i el Centre de Telecomunicacions i Technologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenoga 2015. u predmetu T-465/13, Comunidad Autónoma de Cataluña i CTTI protiv Komisije	15
2016/C 118/19	Predmet C-68/16 P: Žalba koju je 5. veljače 2016. podnio Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenog 2015. u predmetu T-487/13, Navarra de Servicios y Tecnologías protiv Komisije	16

2016/C 118/20	Predmet C-69/16 P: Žalba koju su 5. veljače 2016. podnijeli Cellnex Telecom S.A. i Retevisión I, S.A. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenog 2015. u predmetu T-541/13, Abertis Telecom S.A. i Retevisión I protiv Komisije	17
2016/C 118/21	Predmet C-70/16 P: Žalba koju su 5. veljače 2016. podnijeli Comunidad Autónoma de Galicia i Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenoga 2015. u spojenim predmetima T-463/13 i T-464/13, Comunidad Autónoma de Galicia i Retegal protiv Komisije	19
2016/C 118/22	Predmet C-81/16 P: Žalba koju je 12. veljače 2016. podnijela Kraljevina Španjolska protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenoga 2015. u predmetu T-461/13, Španjolska protiv Komisije	21

Opći sud

2016/C 118/23	Spojeni predmeti T-546/13, T-108/14 i T-109/14: Presuda Općeg suda od 26. veljače 2016. – Šumelj i dr. protiv Komisije („Izvanugovorna odgovornost — Pristupanje Hrvatske Uniji — Ukidanje prije pristupanja nacionalnog propisa koji je predviđao uvođenje javnoovršiteljske službe — Šteta koju su pretrpjele osobe koje su prethodno imenovane javnim ovršiteljima — Propuštanje Komisije da poduzme mjere u vezi s ispunjavanjem pristupnih obveza — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima — Članak 36. Akta o pristupanju”)	23
2016/C 118/24	Predmet T-210/14: Presuda Općeg suda od 26. veljače 2016. – Mederer protiv OHIM-a – Cadbury Netherlands International Holdings (Gummi Bear-Rings) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska zajednica — Figurativni žig Gummi Bear-Rings — Raniji nacionalni figurativni žig GUMMY — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	23
2016/C 118/25	Predmet T-240/14 P: Presuda Općeg suda od 26. veljače 2016. – Bodson i dr. protiv EIB-a („Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Ugovorna narav radnog odnosa — Reforma EIB-ovog sustava primitaka od rada i rasta plaća — Obveza obrazlaganja — Iskrivljavanje — Pogreške koje se tiču prava”)	24
2016/C 118/26	Predmet T-241/14 P: Presuda Općeg suda od 26. veljače 2016. – Bodson i dr. protiv EIB-a („Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Ugovorna narav radnog odnosa — Naknada — Reforma EIB-ova sustava premija — Obveza obrazlaganja — Iskrivljavanje — Pogreška koja se tiče prava”)	25
2016/C 118/27	Predmet T-402/14: Presuda Općeg suda od 25. veljače 2016. – FCC Aqualia protiv OHIM-a – Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice AQUALOGY — Raniji verbalni žig Zajednice AQUALIA i raniji nacionalni figurativni žig aqualia — Relativni razlozi za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) i stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	25
2016/C 118/28	Predmet T-411/14: Presuda Općeg suda od 24. veljače 2016. – Coca-Cola protiv OHIM-a (Oblik boce s konturama bez utora) („Žig Zajednice — Prijava trodimenzionalnog žiga Zajednice — Oblik boce s konturama bez utora — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009”)	26
2016/C 118/29	Predmet T-507/14: Presuda Općeg suda od 26. veljače 2016. – Vidmar i dr. protiv Komisije („Izvanugovorna odgovornost — Pristupanje Hrvatske Uniji — Ukidanje prije pristupanja nacionalnog propisa koji je predviđao uvođenje javnoovršiteljske službe — Šteta koju su pretrpjele osobe koje su prethodno imenovane javnim ovršiteljima — Propuštanje Komisije da poduzme mjere u vezi s ispunjavanjem pristupnih obveza — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima — Članak 36. Akta o pristupanju”)	27

2016/C 118/30	Predmet T-543/14: Presuda Općeg suda od 26. veljače 2016. – provima Warenhandels protiv OHIM-a – Renfro (HOT SOX) („Žig Zajednice — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Međunarodna registracija žiga u kojoj je navedena Europska zajednica — Verbalni žig HOT SOX — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje opisnog karaktera — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	27
2016/C 118/31	Spojeni predmeti T-589/14 i T-772/14: Presuda Općeg suda od 25. veljače 2016. – Musso protiv Parlamenta („Prihodi zastupnika u Parlamentu — Starosna mirovina — Obveza francuskih zastupnika da svoju mirovinu zahtijevaju u nacionalnom sustavu — Pravilo o zabrani kumuliranja — Provedbene mjere Statuta zastupnika — Odluka donesena nakon postupka žalbe — Obavijest o terećenju — Odluka o prekidu isplate mirovine — Načelo kontradiktornosti — Razuman rok — Obveza obrazlaganja”) . .	28
2016/C 118/32	Predmet T-692/14: Presuda Općeg suda od 25. veljače 2016. – Puma protiv OHIM-a – Sinda Poland (Prikaz životinje) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga koji prikazuje životinju — Raniji međunarodni figurativni žigovi koji prikazuju pumu — Relativni razlog za odbijanje — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	29
2016/C 118/33	Predmet T-761/14: Presuda Općeg suda od 23. veljače 2016. – Consolidated Artists protiv OHIM-a – Body Cosmetics International (MANGO) („Žig Zajednice — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Figurativni žig Zajednice MANGO — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 — Članak 52. stavak 2. Uredbe br. 207/2009”)	30
2016/C 118/34	Predmet T-816/14: Presuda Općeg suda od 24. veljače 2016. – Tayto Group protiv OHIM-a – MIP Metro (REAL HAND COOKED) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žig Zajednice REAL HAND COOKED — Raniji nacionalni figurativni žig real QUALITY — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Zloporaba ovlasti — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članci 64., 75., 76. i 83. Uredbe br. 207/2009”)	30
2016/C 118/35	Predmet T-279/13: Rješenje Općeg suda od 15. veljače 2016. – Ezz i dr. protiv Vijeća („Tužba za poništenje — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Egiptu — Mjere poduzete protiv osoba odgovornih za pronevjeru državnih sredstava i s njima povezanih osoba i subjekata — Zamrzavanje sredstava — Uvrštenje tužiteljâ na popis obuhvaćenih osoba — Pravni temelj — Nepoštovanje kriterija za uvrštavanje — Pogreška koja se tiče prava — Pogreška koja se tiče činjenica — Pravo na vlasništvo — Povreda ugleda — Pravo na obranu — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Preinaka tužbenih zahtjeva i razloga — Litispendencija — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito pravno neosnovana”)	31
2016/C 118/36	Predmet T-639/14: Rješenje Općeg suda od 9. veljače 2016. – DEI protiv Komisije („Državne potpore — Pritužbe — Odluke o odbijanju — Prethodna ocjena Komisije — Konačna odluka — Stavljanje pobijanog akta izvan snage — Obustava postupka”)	32
2016/C 118/37	Predmet T-34/16: Tužba podnesena 26. siječnja 2016. – Republika Litva protiv Komisije	32
2016/C 118/38	Predmet T-38/16: Tužba podnesena 28. siječnja 2016. – EEB protiv Komisije	34
2016/C 118/39	Predmet T-41/16: Tužba podnesena 28. siječnja 2016. – Cyprus Turkish Chamber of Industry i dr. protiv Komisije	34
2016/C 118/40	Predmet T-57/16: Tužba podnesena 8. veljače 2016. – Chanel protiv EUIPO-a – Li Jing Zhou i Golden Rose 999 (prikaz ornamenta)	35
2016/C 118/41	Predmet T-62/16: Tužba podnesena 15. veljače 2016. – Puma protiv EUIPO-a – Doosan Infracore (PUMA)	36

2016/C 118/42	Predmet T-71/16 P: Žalba koju je 17. veljače 2016. podnio Carlo De Nicola protiv presude Službeničkog suda od 18. prosinca 2015. u predmetu F-82/12, De Nicola protiv EIB-a	37
2016/C 118/43	Predmet T-72/16: Tužba podnesena 15. veljače 2016. – BBY Solutions protiv EUIPO-a – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)	37
2016/C 118/44	Predmet T-73/16 P: Žalba koju je 18. veljače 2016. podnio Carlo De Nicola protiv presude Službeničkog suda od 18. prosinca 2015. u predmetu F-37/12, De Nicola protiv EIB-a	38
2016/C 118/45	Predmet T-75/16 P: Žalba koju je 18. veljače 2016. podnio Carlo De Nicola protiv rješenja Službeničkog suda od 18. prosinca 2015. u predmetu F-128/11, De Nicola protiv EIB-a	39
2016/C 118/46	Predmet T-76/16: Tužba podnesena 17. veljače 2016. – Ikos protiv EUIPO-a (AEGYPTISCHE ERDE)	40
2016/C 118/47	Predmet T-78/16: Tužba podnesena 16. veljače 2016. – Sartour protiv Parlamenta	40
2016/C 118/48	Predmet T-79/16: Tužba podnesena 19. veljače 2016. – Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters i dr. protiv Komisije	41
Službenički sud		
2016/C 118/49	Predmet F-33/15: Rješenje Službeničkog suda od 24. veljače 2016. – Labiri protiv CESE-a	43

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2016/C 118/01)***Posljednja objava**

SL C 111, 29.3.2016.

Prethodne objave

SL C 106, 21.3.2016.

SL C 98, 14.3.2016.

SL C 90, 7.3.2016.

SL C 78, 29.2.2016.

SL C 68, 22.2.2016.

SL C 59, 15.2.2016.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 21. srpnja 2015. podnio Shoe Branding Europe BVBA protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 21. svibnja 2015. u predmetu T-145/14, adidas AG protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-396/15 P)

(2016/C 118/02)

Jezik postupka: engleski

StrankeŽalitelj: Shoe Branding Europe BVBA (zastupnik: J. Løje, *advokaat*)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i adidas AG (zastupnik: I. Fowler, *solicitor*)

Žalba je rješenjem Suda (šesto vijeće) od 17. veljače 2016. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2015. uputio Verwaltungsgericht Darmstadt (Njemačka) – Furkan Tekdemir, zastupan po zakonskim zastupnicima Deryji Tekdemir i Nedimu Tekdemiru protiv Kreis Bergstraße

(Predmet C-652/15)

(2016/C 118/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Darmstadt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Furkan Tekdemir, zastupan po zakonskim zastupnicima Deryji Tekdemir i Nedimu Tekdemiru

Tuženik: Kreis Bergstraße

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li cilj učinkovitog usmjeravanja migracijskih tokova važan razlog općeg interesa koji omogućava da se turskom državljaninu rođenom na području Savezne Republike Njemačke odbije oslobođenje od obveze pribavljanja dozvole boravka koje bi mogao zahtijevati na temelju „stand still” klauzule iz članka 13. Odluke br. 1/80 Vijeća za pridruživanje o razvoju pridruživanja od 19. rujna 1980.?
2. Za slučaj da Sud na ovo pitanje odgovori potvrdno: koji kvalitativni zahtjevi trebaju biti postavljeni za „važan razlog općeg interesa” u vezi s ciljem učinkovitog usmjeravanja migracijskih tokova?

Žalba koju je 7. prosinca 2015. podnio Panrico, S.A. protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 7. listopada 2015. u predmetu T-534/13, Panrico protiv EUIPO-a

(Predmet C-655/15 P)

(2016/C 118/04)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Panrico, S.A. (zastupnik: D. Pellisé Urquiza, abogado)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo i HDN Development Corp.

Zahtjevi

- ukinuti u cijelosti presudu Općeg suda (četvrto vijeće) od 7. listopada 2015. u predmetu T-534/14,
- prihvatiti zahtjev iznesen pred Općim sudom da se opozove ili poništi odluka četvrtog žalbenog vijeća Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 25. srpnja 2013. u predmetu R623/2011-4,
- naložiti drugoj stranci u postupku snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu žalbi žalitelj navodi sljedeće razloge koji se temelje na povredi članka 8. stavka 1. točki (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe br. 40/94 o žigu Zajednice, kao i sudske prakse Zajednice kojom se primjenjuju navedene odredbe.

Prvi žalbeni razlog odnosi se na pogrešku koja se tiče prava koju je počinio Opći sud kada je utvrdio da je prevladavajući element znakova u sukobu te kada je usporedio navedene različite znakove ne uzimajući prethodno u obzir kontekst relevantnog tržišta i perspektivu relevantne javnosti o većem ili manjem stupnju razlikovnosti različitih znakova i/ili elemenata koji čine navedene različite znakove.

Radi pravilne analize sličnosti uspoređenih znakova, odnosno u skladu s logikom i pravom, neophodno je prethodno provesti navedenu analizu u kontekstu relevantnog tržišta kako bi se zauzelo gledište prosječnog korisnika na konkretnom relevantnom području. Prema navodima iz žalbe, pobijana presuda nije stavljena u kontekst i ne uzima u dužan obzir sljedeće elemente: (i) iznimno velik stupanj razlikovnosti elementa DONUT (ili DOUGHNUTS u fonetskoj inačici) na relevantnom području, te (ii) prevladavajuće obilježje koji će na relevantnom području prosječni korisnik neizbježno pripisati elementu DOUGHNUTS (ili DONUTS) kada se pojavi kao dio složenog žiga, kao što je to slučaj s žigom „Krispy Kreme DOUGHNUTS”.

Drugi žalbeni razlog, koji je povezan s prethodnim, odnosi se na činjenicu da nije zapravo uzeta o obzir općepoznatost (pa čak i ugled) ranijih žigova PANRICO, S.A.

U pobijanoj presudi ne uzima se u obzir cjelokupan značaj općepoznatosti i ugleda ranijih žigova prilikom ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu. Navedeno je osobito relevantno s obzirom na to da iz sudske prakse proizlazi da je vjerojatnost dovođenja u zabludu tim veća što se razlikovni karakter ranijeg žiga pokaže značajnijim, osobito što se tiče uglednih žigova.

Treći žalbeni razlog odnosi se na pogrešku koja se tiče prava koju je počinio Opći sud kada u pobijanoj presudi nije primijenio kriterije iz sudske prakse koji se odnose na ocjenu vjerojatnosti dovođenja u zabludu, uključujući vjerojatnost dovođenja u vezu.

Osobito:

- Pogrešno ocijenjena sličnost znakova u sukobu s obzirom na to (i) da se elementu DOUGHNUTS nije pripisalo prevladavajuće obilježje u cjelini žiga „Krispy Kreme DOUGHNUTS”; i (ii) da je pogrešno ocijenjena sličnost između elementa „DOUGHNUTS” i ranijih žigova DONUT i/ili DONUTS.
- Pogrešna ocjena nalikovanja ili sličnosti između proizvoda i usluga žigova u sukobu.

Četvrti žalbeni razlog odnosi se na pogrešku koja se tiče prava koju je počinio Opći sud kada nije utvrdio postojanje korištenja razlikovnog karaktera ranijih žigova DONUT i DONUTS te očite štete koja im je nanesena.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. prosinca 2015. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG protiv BIOS Naturprodukte GmbH

(Predmet C-662/15)

(2016/C 118/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Tuženik: BIOS Naturprodukte GmbH

Prethodno pitanje

Treba li članak 1. stavak 2. točku (f), članak 11., Prilog I. točku 13. i Prilog VII. točku 3. zadnju alineju Direktive Vijeća 93/42/EEZ od 14. lipnja 1993. o medicinskim proizvodima ⁽¹⁾ tumačiti na način da je za distribuciju medicinskog proizvoda klase rizika I. koji je proizvođač podvrgnuo postupku ocjenjivanja sukladnosti i koji zakonito nosi CE oznaku sukladnosti potreban dodatni postupak ocjenjivanja sukladnosti ako su podaci o farmaceutskom centralnom broju (Pharmazentralnummer) na vanjskom pakiranju medicinskog proizvoda prelijepljeni naljepnicom koja sadržava podatke o uvozniku i centralni farmakološki broj koji mu je dodijeljen, a preostali podaci ostaju vidljivi?

⁽¹⁾ SL. L 169, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 53., str. 5.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. prosinca 2015. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) –
Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH protiv Ivana Felje**

(Predmet C-680/15)

(2016/C 118/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH

Tuženik: Ivan Felja

Prethodna pitanja

I.

1. Protivi li se članak 3. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. ⁽¹⁾ nacionalnom pravilu koje propisuje da u slučaju prijenosa poduzeća ili pogona svi uvjeti rada koje su prenositelj i zaposlenik privatnopravno i pojedinačno dogovorili u ugovoru o radu neizmijenjeni prelaze na preuzimatelja – kao da ih je pojedinačnim ugovorom sâm dogovorio sa zaposlenikom – ako nacionalno pravo za preuzimatelja propisuje i sporazumne i jednostrane mogućnosti prilagodbe tih odredbi?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje u cijelosti ili za određenu skupinu pojedinačno dogovorenih uvjeta rada iz ugovora o radu između prenositelja i zaposlenika:

Proizlazi li iz primjene članka 3. Direktive 2001/23/EZ da određene uvjete iz ugovora o radu koji su privatnopravno dogovoreni između prenositelja i zaposlenika treba izuzeti od neizmijenjenog prijenosa na preuzimatelja i prilagoditi ih isključivo zbog prijenosa poduzeća ili pogona?

3. Ako prema odgovorima Suda na prvo i drugo pitanje pojedinačno upućivanje dogovoreno pojedinačnim ugovorom na temelju kojeg određene odredbe iz kolektivnog ugovora privatnopravno dinamično postaju sadržaj ugovora o radu ne prelazi u neizmijenjenom obliku na preuzimatelja:

a) Primjenjuje li se to i u slučajevima kada ni prenositelj ni preuzimatelj nisu stranka kolektivnog ugovora niti su članovi takve stranke odnosno ako se odredbe iz kolektivnog ugovora još prije prijenosa poduzeća ili pogona ne bi primjenjivale na radni odnos s prenositeljem da klauzula o upućivanju nije dogovorena privatnopravno u ugovoru o radu?

b) U slučaju potvrdnog odgovora na ovo pitanje:

Primjenjuje li se to i u slučajevima kada su prenositelj i preuzimatelj poduzeća unutar istoga koncerna?

II.

Protivi li se članak 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima nacionalnom pravilu donesenom radi prijenosa Direktive 77/187/EEZ⁽²⁾ ili 2001/23/EZ koje propisuje da je u slučaju prijenosa poduzeća ili pogona preuzimatelj vezan uvjetima iz ugovora o radu koje je prenositelj privatnopravno i pojedinačno dogovorio s radnikom prije prijenosa pogona kao da ih je sâm dogovorio i kada ti uvjeti određene odredbe kolektivnog ugovora koje se inače ne primjenjuju na radni odnos dinamično čine sadržajem ugovora o radu ako nacionalno pravo za preuzimatelja propisuje i sporazumne i jednostrane mogućnosti prilagodbe tih odredbi?

- ⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona, SL L 82, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 151.
- ⁽²⁾ Direktiva Vijeća 77/187/EEZ od 14. veljače 1977. o usklađivanju prava država članica o zaštiti prava zaposlenika u slučaju prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona, SL L 61, str. 26.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. prosinca 2015. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH protiv Vittorije Graf

(Predmet C-681/15)

(2016/C 118/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH

Tuženik: Vittoria Graf

Prethodna pitanja

I.

1. Protivi li se članak 3. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001.⁽¹⁾ nacionalnom pravilu koje propisuje da u slučaju prijenosa poduzeća ili pogona svi uvjeti rada koje su prenositelj i zaposlenik privatnopravno i pojedinačno dogovorili u ugovoru o radu neizmijenjeni prelaze na preuzimatelja – kao da ih je pojedinačnim ugovorom sâm dogovorio sa zaposlenikom – ako nacionalno pravo za preuzimatelja propisuje i sporazumne i jednostrane mogućnosti prilagodbe tih odredbi?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje u cijelosti ili za određenu skupinu pojedinačno dogovorenih uvjeta rada iz ugovora o radu između prenositelja i zaposlenika:

Proizlazi li iz primjene članka 3. Direktive 2001/23/EZ da određene uvjete iz ugovora o radu koji su privatnopravno dogovoreni između prenositelja i zaposlenika treba izuzeti od neizmijenjenog prijenosa na preuzimatelja i prilagoditi ih isključivo zbog prijenosa poduzeća ili pogona?
3. Ako prema odgovorima Suda na prvo i drugo pitanje, pojedinačno upućivanje dogovoreno pojedinačnim ugovorom na temelju kojeg određene odredbe iz kolektivnog ugovora privatnopravno dinamično postaju sadržaj ugovora o radu ne prelazi u neizmijenjenom obliku na preuzimatelja:

a) Primjenjuje li se to i u slučajevima kada ni prenositelj ni preuzimatelj nisu stranka kolektivnog ugovora niti su članovi takve stranke odnosno ako se odredbe iz kolektivnog ugovora još prije prijenosa poduzeća ili pogona ne bi primjenjivale na radni odnos s prenositeljem da klauzula o upućivanju nije dogovorena privatnopravno u ugovoru o radu?

b) U slučaju potvrdnog odgovora na ovo pitanje:

Primjenjuje li se to i u slučajevima kada su prenositelj i preuzimatelj poduzeća unutar istoga koncerna?

II.

Protivi li se članak 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima nacionalnom pravilu donesenom radi prijenosa Direktive 77/187/EEZ ⁽¹⁾ ili 2001/23/EZ koje propisuje da je u slučaju prijenosa poduzeća ili pogona preuzimatelj vezan uvjetima iz ugovora o radu koje je prenositelj privatnopravno i pojedinačno dogovorio s radnikom prije prijenosa pogona kao da ih je sâm dogovorio i kada ti uvjeti određene odredbe kolektivnog ugovora koje se inače ne primjenjuju na radni odnos dinamično čine sadržajem ugovora o radu ako nacionalno pravo za preuzimatelja propisuje i sporazumne i jednostrane mogućnosti prilagodbe tih odredbi?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona, SL L 82, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 151.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 77/187/EEZ od 14. veljače 1977. o usklađivanju prava država članica o zaštiti prava zaposlenika u slučaju prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona, SL L 61, str. 26.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2015. uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austrija) – Online Games Handels GmbH, Frank Breuer i dr. protiv Landespolizeidirektion Oberösterreich

(Predmet C-685/15)

(2016/C 118/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Online Games Handels GmbH, Frank Breuer, Nicole Enter, Astrid Walden

Tuženo tijelo: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Prethodno pitanje

Treba li članak 56. UFEU-a odnosno članak 49. i sljedeće UFEU-a s obzirom na članak 6. EKLJP-a u vezi s člankom 47. Povelje o temeljnim pravima tumačiti na način da se te odredbe, uzimajući u obzir objektivnost i nepristranost suda zahtijevane sudskom praksom Europskog suda za ljudska prava (osobito s obzirom na njegovu presudu od 18. svibnja 2010., 64962/01, t. 54.), protive nacionalnom propisu prema kojem dokaze koje treba pružiti u okviru upravno-kaznenog postupka za opravdanje propisa o kvazi-monopolu nacionalnog tržišta igara na sreću, zaštićenog kaznenim pravom s obzirom na sudsku praksu Suda Europske unije, osobito u pogledu njegove presude od 30. travnja 2014., C-390/12 ⁽¹⁾, ne treba kao prvo identificirati i razgraničiti a potom i samostalno utvrditi istragom i ocijeniti kazneno tijelo ili drugo državno tijelo kaznenog progona u njihovoj odnosno njegovoj funkciji zastupnika optužbe nego sud pred kojim se vodi postupak radi odluke o zakonitosti kaznenopravne mjere pobijane žalbom (u istoj osobi/funkciji), samoinicijativno i neovisno o ponašanju stranaka postupka?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:281 – „Pfleger”.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2015. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – W. F. Gözze Frottierweberei GmbH i Wolfgang Gözze protiv Verein Bremer Baumwollbörse

(Predmet C-689/15)

(2016/C 118/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze

Tuženik: Verein Bremer Baumwollbörse

Prethodna pitanja

1. Može li se uporaba pojedinačnog žiga kao oznake kvalitete za proizvode za koje se rabi smatrati uporabom žiga u smislu članka 9. stavka 1. i članka 15. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice ⁽¹⁾?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: treba li takav žig proglasiti ništavim u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (g) ili ga opozvati odgovarajućom primjenom članka 73. točke (c) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice ako nositelj žiga ne jamči ispunjavanje očekivanja o kakvoći koja se u prometu povezuju sa znakom redovitim nadzorom kakvoće kod svojih stjecatelja licencije?

⁽¹⁾ SL L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. siječnja 2016. uputio Amtsgericht Stuttgart (Njemačka) – kazneni postupak protiv J. S. R.-a

(Predmet C-2/16)

(2016/C 118/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Stuttgart

Stranka glavnog postupka

J. S. R.

Prethodno pitanje

Je li uvrštavanje Liberation Tigers of Tamil Eelam (u daljnjem tekstu: LTTE) na popis u skladu s člankom 2. stavkom 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2580/2001 od 27. prosinca 2001. o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma ⁽¹⁾ nevaljano za razdoblje od 23. srpnja 2007. do 11. svibnja 2009., osobito na temelju Odluka Vijeća od

— 29. svibnja 2006. (2006/379/EZ) ⁽²⁾,

- 28. lipnja 2007. (2007/445/EZ) ⁽³⁾,
- 20. prosinca 2007. (2007/868/EZ) ⁽⁴⁾,
- 15. srpnja 2008. (2008/583/EZ) ⁽⁵⁾ i
- 26. siječnja 2009. (2009/62/EZ) ⁽⁶⁾?

⁽¹⁾ SL L 344, str. 70. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 1., str. 5.)

⁽²⁾ Odluka Vijeća od 29. svibnja 2006. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2005/930/EZ, SL L 144, str. 21.

⁽³⁾ Odluka Vijeća od 28. lipnja 2007. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluka 2006/379/EZ i 2006/1008/EZ, SL L 169, str. 58.

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća od 20. prosinca 2007. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2007/445/EZ, SL L 340, str. 100., kako je ispravljena.

⁽⁵⁾ Odluka Vijeća od 15. srpnja 2008. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2007/868/EZ, SL L 188, str. 21.

⁽⁶⁾ Odluka Vijeća od 26. siječnja 2009. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2008/583/EZ, SL L 23, str. 25. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 4., str. 46.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. siječnja 2016. uputio Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo (Španjolska) – Banco Popular Español S.A. i PL Salvador, S.A.R.L. protiv Maria Rita Giraldez Villar i Modesto Martínez Baz

(Predmet C-7/16)

(2016/C 118/11)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Banco Popular Español S.A. i PL Salvador, S.A.R.L.

Tuženici: Maria Rita Giraldez Villar i Modesto Martínez Baz

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu Vijeća 93/13/EEZ ⁽¹⁾ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, s obzirom na članke 38. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ⁽²⁾, tumačiti na način da se protiv tome kako sudska praksa tumači zakonsku odredbu države članice, poput članka 1535. španjolskog Građanskog zakonika, koji primjenu tog članka ograničava na postupak o meritumu do donošenja presude, a sprečava njegovu primjenu u postupku izvršenja nakon donošenja presude ili proteka roka za osporavanje zahtjeva, a u međuvremenu vjerovnikova tražbina nije u cijelosti ispunjena?
2. Jesu li protivni pravilima Europske unije navedenima u prvom pitanju pravila nacionalnog prava, poput članka 1535. španjolskog Građanskog zakonika, koja omogućuju da se trećoj osobi ustupi sporna tražbina između poduzetnika i potrošača, a da se pritom ne zahtijeva da navedeni potrošač bude uredno obaviješten o samoj činjenici ustupa, njegovoj pravnoj osnovi ili razlogu i da pritom nije potrebno (u svakom slučaju) navesti dokumentiranu točnu cijenu koja je isplaćena za tražbinu uz navođenje primijenjenog popusta ili sniženja?

3. Treba li presudu Suda Europske unije od 9. ožujka 1978. u predmetu [106/77], *Simmenthal* ⁽³⁾, razumjeti na način da, radi ostvarenja cilja direktive navedene u prvom pitanju, s obzirom na članke 38. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, nacionalni sud ne smije primijeniti odredbe nacionalnog prava, poput članka 1535. španjolskog Građanskog zakonika, koje zabranjuju otkup spornih tražbina u istom postupku u kojem se izvršava ustupljena tražbina i od potrošača zahtijevaju da radi izvršenja prava otkupa pokrene novi postupak o meritumu u prekluzivnom roku od 9 dana od obavijesti o ustupu protiv novog imatelja ustupljene tražbine te da snosi troškove koji iz toga proizlaze (odvjetnik, pravni zastupnik, sudske pristojbe, određivanje nadležnog suda kad primatelj nema prebivalište u Španjolskoj...)?

⁽¹⁾ SL L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

⁽²⁾ SL 2000., C364, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.)

⁽³⁾ EU:C:1978:49

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2016. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Wolfram Bechtel i Marie-Laure Bechtel protiv Finanzamt Offenburg

(Predmet C-20/16)

(2016/C 118/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel

Tuženik: Finanzamt Offenburg

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članak 39. UEZ-a (sada članak 45. UFEU-a) odredbi njemačkog prava prema kojoj doprinosi radnika, koji živi u Njemačkoj i radi u francuskoj državnoj upravi, za francusko mirovinsko i zdravstveno osiguranje – za razliku od usporedivih doprinosa radnika koji radi u Njemačkoj za njemačko socijalno osiguranje – ne smanjuju poreznu osnovicu poreza na dohodak ako plaća prema Ugovoru o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja između Njemačke i Francuske ne smije biti oporezovana u Njemačkoj te jedino povećava poreznu stopu koja se primjenjuje na druge prihode?
2. Treba li odgovor na prvo pitanje biti potvrđan i ako su doprinosi za osiguranje o kojima je riječ u okviru oporezivanja plaće od strane francuske države – konkretno ili paušalno –
 - a) uzeti u obzir za smanjenje porezne osnovice ili
 - b) su mogli biti uzeti u obzir za smanjenje porezne osnovice, ali nisu bili istaknuti u tom smislu i zato nisu uzeti u obzir?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2016. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Euro Tyre BC protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-21/16)

(2016/C 118/13)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Euro Tyre BC

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodna pitanja

1. Treba li u vezi s isporukom robe unutar Zajednice članak 131. i članak 138. stavak 1. Direktive 2006/112 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se protiv tome da porezna uprava države članice odbije osloboditi od PDV-a prodavatelja sa sjedištem u toj državi članici jer kupac sa sjedištem u drugoj državi članici nije registriran u VIES ⁽²⁾ bazi podataka, niti u toj državi podliježe oporezivanju za stjecanje robe unutar Zajednice, iako u vrijeme transakcije u toj drugoj državi članici ima valjani PDV identifikacijski broj koji je korišten u transakcijskim predračunima, te iako su ispunjene kumulativne materijalne pretpostavke za isporuku unutar Zajednice, odnosno na kupca je preneseno pravo vlasničkog raspolaganja robom, dobavljač je dokazao da je ta roba poslana ili prevezena u drugu državu članicu te je nakon tog slanja ili prijevoza ona fizički napustila državu članicu odlaska te je dostavljena kupcu koji je porezni obveznik ili pravnoj osobi koja djeluje u tom svojstvu u državi članici koja nije država članica u kojoj su započeli otprema ili prijevoz robe?
2. Protivi li se načelo proporcionalnosti tumačenju članka 138. stavka 1. Direktive 2006/112 na način da oslobođenje valja odbiti u slučaju kada je prodavatelj sa sjedištem u državi članici znao da kupac sa sjedištem u drugoj državi članici, unatoč tomu što u toj drugoj državi članici ima valjani PDV identifikacijski broj, nije registriran u VIES-u niti u toj državi podliježe oporezivanju za stjecanje robe unutar Zajednice, nego je očekivao da će biti retroaktivno registriran kao gospodarski subjekt unutar Zajednice?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

⁽²⁾ VAT Information Exchange System

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2016. uputio Tribunalul București (Rumunjska) – Fondul Proprietatea SA protiv SC Hidroelectrica SA

(Predmet C-22/16)

(2016/C 118/14)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fondul Proprietatea SA

Tuženik: SC Hidroelectrica SA

Prethodna pitanja

1. Smatra li se, u smislu članka 107. UFEU-a, sudjelovanje rumunjskog društva s javnim kapitalom u kapitalu mješovitog društva (rumunjsko-tursko) državnom potporom glede koje postoji obveza obavješćivanja iz članka 108. stavka 3. UFEU-a?

Predstavlja li to sudjelovanje u kapitalu javno financiranje selektivne naravi i može li utjecati na razmjenu između država članica Europske unije?

2. Može li se smatrati da je takvim sudjelovanjem društva s javnim kapitalom, proizvođača električne energije, povrijeđeno načelo razdvajanja prijenosnog sustava i operatora prijenosnog sustava uređenog u članku 9. Direktive 2009/[7]2/EZ ⁽¹⁾, o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Tužba podnesena 26. siječnja 2016. – Europska komisija protiv Republike Finske

(Predmet C-42/16)

(2016/C 118/15)

Jezik postupka: finski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Hottiaux i I. Koskinen)

Tuženik: Republika Finska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Republika Finska time što je izdala duplikate vozačkih dozvola valjanost kojih istječe 18. siječnja 2033. nije ispunila svoje obveze iz članka 1. i članka 7. stavka 2. Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006 o vozačkim dozvolama ⁽¹⁾ i da time što se nije priključila mreži EU-a za vozačke dozvole nije ispunila svoje obveze iz članka 7. stavka 5 Direktive 2006/126/EZ,
- naloži Republici Finskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Jedan od središnjih ciljeva Direktive 2006/126/EZ je povećanje sigurnosti vozačkih dozvola. Taj cilj može se postići primjenom rokova propisanih direktivom te se prilikom izdavanja vozačkih dozvola mogu primijeniti najnovije mjere kako bi se spriječile krivotvorine i postigli ciljevi direktive u području sigurnosti prometa. Članak 1. Direktive 2006/126/EZ propisuje uvođenje nacionalne vozačke dozvole u skladu s obrascem Zajednice prikazanim u Prilogu I. U članku 7. stavku 1. direktive uređeni su zahtjevi za vozačke dozvole, a u članku 7. stavku 2. određuje se valjanost dozvola izdanih od 19. siječnja 2013. Valjanost duplikata vozačkih dozvola u Finskoj izdanih nakon 19. siječnja 2013. može biti puno dulja nego što je to propisano člankom 7. stavkom 2. točkama (a) i (b) Direktive 2006/126/EZ.

U skladu s člankom 7. stavkom 5. točkom (d) Direktive 2006/126/EZ države članice moraju koristiti mrežu EU-a za vozačke dozvole nakon njezine uspostave. Mreža EU-a za vozačke dozvole (RESPER) osnovana je i uspostavljena 19. siječnja 2013. Budući da se Finska nije pridružila mreži EU-a za vozačke dozvole (RESPER), u njoj se ne može provjeriti jesu li ispunjene pretpostavke za izdavanje vozačke dozvole. Druge države članice ne mogu zajedno s Finskom provjeriti ispunjavanje pretpostavki za izdavanje vozačke dozvole niti s Finskom razmjenjivati podatke preko te mreže. Stoga s Finskom nije moguća razmjena podataka preko mreže EU-a za vozačke dozvole u skladu s člankom 15. Direktive 2006/126/EZ.

⁽¹⁾ SL L 403, str. 18. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 107.)

Tužba podnesena 1. veljače 2016. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-58/16)

(2016/C 118/16)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: W. Mölls i L. Nicolae, agenti)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Savezna Republika Njemačka nije ispunila svoje obveze iz članka 2. stavka 3. i članaka 6., 7. i 9. Direktive 2005/65/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o jačanju sigurnosne zaštite luka time što je propustila da osigura da se za sve luke u Sjevernoj Rajni i Vestfaliji definiraju granice luka, odobre procjene i planovi sigurnosne zaštite luka te odobri časnik za sigurnosnu zaštitu luka.
- naloži Saveznoj Republici Njemačkoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 6. Direktive 2005/65/EZ države članice moraju osigurati da se za sve luke obuhvaćene ovom Direktivom sastavi procjena sigurnosne zaštite luka i da ih odobri dotična država članica. Te procjene sigurnosne zaštite u skladu s Prilogom I. Direktivi moraju uključivati utvrđenje svih područja koja su relevantna za sigurnosnu zaštitu luka, među ostalim granice luka.

U skladu s člankom 2. stavkom 3. države članice za svaku luku definiraju granice luka uzimajući u obzir informacije koje proizlaze iz procjene sigurnosne zaštite luka. Stavak 4. uređuje slučaj u kojem granice lučkog pristaništa u smislu Uredbe (EZ) br. 725/2004 ⁽²⁾ stvarno obuhvaćaju cijelu luku.

Inspekcija provedena 2013. pokazala je da nisu izvršene procjene sigurnosne zaštite za barem 11 luka u Sjevernoj Rajni i Vestfaliji obuhvaćenih Direktivom 2005/65/EZ. Iz daljnje korespondencije proizlazi da se ta situacija dosad nije promijenila.

Barem u istom opsegu ne postoje ni definicije granice luka jer se one zauzvrat temelje na procjeni sigurnosne zaštite, kao što je prethodno navedeno.

Stoga je jasno da Njemačka nije pravilno primijenila članak 2. stavak 3. i članak 6. Direktive 2005/65/EZ.

U skladu s člankom 7. Direktive 2005/65/EG države članice moraju osigurati da se za svaku luku obuhvaćenu direktivom sastavi plan sigurnosne zaštite i da ih dotična država članica odobri.

Njemačka tijela su u svojem dopisu od 21. kolovoza 2013. priznala da ne postoje planovi sigurnosne zaštite za 11 luka u Sjevernoj Rajni i Vestfaliji obuhvaćenih direktivom. Iz daljnje korespondencije proizlazi da se ta situacija dosad nije promijenila.

Stoga je jasno da Njemačka nije pravilno primijenila članak 7. Direktive 2005/65/EZ.

U skladu s člankom 9. Direktive 2005/65/EZ, za svaku luku obuhvaćenu tom direktivom treba odobriti časnika za sigurnosnu zaštitu luke.

Njemačka tijela su u svojem dopisu od 21. kolovoza 2013. priznala da za nekoliko luka u Sjevernoj Rajni i Vestfaliji obuhvaćenih direktivom nisu odobreni takvi časnici. Iz daljnje korespondencije proizlazi da se ta situacija dosad nije promijenila.

Stoga je jasno da Njemačka nije pravilno primijenila članak 9. Direktive 2005/65/EZ.

⁽¹⁾ SL L 310, str. 28. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 13., str. 72.)

⁽²⁾ SL L 129, str. 6. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 3., str. 120.)

Žalba koju je 5. veljače 2016. podnio Comunidad Autónoma del País Vasco i Itelazpi, S.A. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenoga 2015. u predmetu T-462/13, Comunidad Autónoma del País Vasco i Itelazpi protiv Komisije

(Predmet C-66/16 P)

(2016/C 118/17)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Comunidad Autónoma del País Vasco e Itelazpi, S.A. (zastupnici: J. L. Buendía Sierra i A. Lamadrid de Pablo, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija i SES Astra

Zahtjevi

Žalitelji od Suda traže da:

- ukine presudu Općeg suda od 26. studenoga 2015.
- konačno odluči o tužbi za poništenje i poništi Odluku Komisije od 19. lipnja 2013. ⁽¹⁾
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Pobijanom presudom potvrđena je Komisijina odluka o državnim potporama u vezi s različitim mjerama koje su španjolska javna tijela donijela kako bi zajamčila da digitalni zemaljski televizijski signal (ZTS) dopire do udaljenih područja na kojem živi samo 2,5 % stanovništva. Odlukom je utvrđeno da, što se tiče merituma, tržište navedenu uslugu ne bi nudilo da ne postoji javna intervencija. Unatoč tomu, odlukom se osporava da se radi o usluzi od općeg gospodarskog interesa (UOGI) te se navodi da s formalnog stajališta ta usluga nije bila „jasno” određena ni povjerena javnim tijelima. Također se navodi da u svakom slučaju ta javna tijela nisu bila ovlaštena da odaberu određenu tehnologiju u trenutku uspostave UOGI-ja.

Prvi i jedini žalbeni razlog: pogreške koje se tiču prava u tumačenju članka 14., članka 106. stavka 2. i članka 107. stavka 1. UFEU-a, Protokola br. 26. UFEU-a o uslugama od općeg interesa i Protokola br. 29. UFEU-a o sustavu javne radiodifuzije u državama članicama

Posebice, u žalbi se naglašava da su pobijanom presudom učinjene sljedeće pogreške:

- Jasno je povrijeđena granica „očite pogreške” u ispitivanju različitih akata o definiranju i povjeravanju UOGI-ja javnim tijelima.
- Neopravdano je ograničena „široka margina prosudbe” država članica koja se primjenjuje kako na definiranje, tako i na „uređenje” UOGI-ja te koja uključuje odabir načina pružanja UOGI-ja i konkretne tehnologije, neovisno o tomu jesu li sadržani u aktu kojim se provodi definiranje ili u zasebnom aktu.
- Pogrešno je analizirano primjenjivo španjolsko pravo.
- Nije se smatralo da „definicija” UOGI-ja i „povjeravanje” UOGI-ja jednom ili većem broju poduzeća mogu odjednom biti sadržani u većem broju akata.
- Nije se smatralo da „definicija” UOGI-ja i „povjeravanje” UOGI-ja ne zahtijevaju upotrebu konkretne formule ili izričaja, nego se smatralo da je potrebna materijalna i funkcionalna analiza.
- Odbijena je primjenjivost Protokola br. 29 UFEU-a i UEU-a o radiodifuziji.

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 19. lipnja 2013. o državnoj potpori SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) Kraljevine Španjolske za uvođenje digitalne zemaljske televizije u udaljenim i manje urbaniziranim područjima (osim u Kastilji – La Mancha) (SL 2014. L 217, str. 52.)

Žalba koju su 5. veljače 2016. podnijeli Comunidad Autónoma de Cataluña i el Centre de Telecomunicacions i Technologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenoga 2015. u predmetu T-465/13, Comunidad Autónoma de Cataluña i CTTI protiv Komisije

(Predmet C-67/16 P)

(2016/C 118/18)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: Comunidad Autónoma de Cataluña, Centre de Telecomunicacions i Technologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) (zastupnici: J. L. Buendía Sierra i A. Lamadrid de Pablo, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija i SES Astra

Zahtjevi

Žalitelji od Suda traže da:

- ukine presudu Općeg suda od 26. studenoga 2015.
- konačno odluči o tužbi za poništenje i poništi Odluku Komisije od 19. lipnja 2013. ⁽¹⁾
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Pobijanom presudom potvrđena je Komisijina odluka o državnim potporama u vezi s različitim mjerama koje su španjolska javna tijela donijela kako bi zajamčila da digitalni zemaljski televizijski signal (ZTS) dopire do udaljenih područja na kojem živi samo 2,5 % stanovništva. Odlukom je utvrđeno da, što se tiče merituma, tržište navedenu uslugu ne bi nudilo da ne postoji javna intervencija. Unatoč tomu, odlukom se osporava da se radilo o usluzi od općeg gospodarskog interesa (UOGI) te se navodi da s formalnog stajališta ta usluga nije bila „jasno” određena ni povjerena javnim tijelima. Također se navodi da u svakom slučaju ta javna tijela nisu bila ovlaštena da odaberu određenu tehnologiju u trenutku uspostave UOGI-ja.

Prvi i jedini žalbeni razlog: pogreške koje se tiču prava u tumačenju članka 14., članka 106. stavka 2. i članka 107. stavka 1. UFEU-a, Protokola br. 26. UFEU-a o uslugama od općeg interesa i Protokola br. 29. UFEU-a o sustavu javne radiodifuzije u državama članicama

Posebice, u žalbi se naglašava da su pobijanom presudom učinjene sljedeće pogreške:

- Jasno je povrijeđena granica „očite pogreške” u ispitivanju različitih akata o definiranju i povjeravanju UOGI-ja javnim tijelima.
- Neopravdano je ograničena „široka margina prosudbe” država članica koja se primjenjuje kako na definiranje, tako i na „uređenje” UOGI-ja te koja uključuje odabir načina pružanja UOGI-ja i konkretne tehnologije, neovisno o tomu jesu li sadržani u aktu kojim se provodi definiranje ili u zasebnom aktu.
- Pogrešno je analizirano primjenjivo španjolsko pravo.
- Nije se smatralo da „definicija” UOGI-ja i „povjeravanje” UOGI-ja jednom ili većem broju poduzeća mogu odjednom biti sadržani u većem broju akata.
- Nije se smatralo da „definicija” UOGI-ja i „povjeravanje” UOGI-ja ne zahtijevaju upotrebu konkretne formule ili izričaja, nego se smatralo da je potrebna materijalna i funkcionalna analiza.
- Odbijena je primjenjivost Protokola br. 29 UFEU-a i UEU-a o radiodifuziji.

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 19. lipnja 2013. o državnoj potpori SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) Kraljevine Španjolske za uvođenje digitalne zemaljske televizije u udaljenim i manje urbaniziranim područjima (osim u Kastilji – La Mancha) (SL 2014. L 217, str. 52.)

Žalba koju je 5. veljače 2016. podnio Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenog 2015. u predmetu T-487/13, Navarra de Servicios y Tecnologías protiv Komisije

(Predmet C-68/16 P)

(2016/C 118/19)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A. (zastupnici: J. L. Buendía Sierra i A. Lamadrid de Pablo, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija i SES Astra

Zahtjevi

Žalitelj od Suda traži da:

- ukine presudu Općeg suda od 26. studenoga 2015.
- konačno odluči o tužbi za poništenje i poništi Odluku Komisije od 19. lipnja 2013. ⁽¹⁾
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Pobijanom presudom potvrđena je Komisijina odluka o državnim potporama u vezi s različitim mjerama koje su španjolska javna tijela donijela kako bi zajamčila da digitalni zemaljski televizijski signal (ZTS) dopire do udaljenih područja na kojem živi samo 2,5 % stanovništva. Odlukom je utvrđeno da, što se tiče merituma, tržište navedenu uslugu ne bi nudilo da ne postoji javna intervencija. Unatoč tomu, odlukom se osporava da se radilo o usluzi od općeg gospodarskog interesa (UOGI) te se navodi da s formalnog stajališta ta usluga nije bila „jasno” određena ni povjerena javnim tijelima. Također se navodi da u svakom slučaju ta javna tijela nisu bila ovlaštena da odaberu određenu tehnologiju u trenutku uspostave UOGI-ja.

Prvi i jedini žalbeni razlog: pogreške koje se tiču prava u tumačenju članka 14., članka 106. stavka 2. i članka 107. stavka 1. UFEU-a, Protokola br. 26. UFEU-a o uslugama od općeg interesa i Protokola br. 29. UFEU-a o sustavu javne radiodifuzije u državama članicama

Posebice, u žalbi se naglašava da su pobijanom presudom učinjene sljedeće pogreške:

- Jasno je povrijeđena granica „očite pogreške” u ispitivanju različitih akata o definiranju i povjeravanju UOGI-ja javnim tijelima.
- Neopravdano je ograničena „široka margina prosudbe” država članica koja se primjenjuje kako na definiranje, tako i na „uređenje” UOGI-ja te koja uključuje odabir načina pružanja UOGI-ja i konkretne tehnologije, neovisno o tomu jesu li sadržani u aktu kojim se provodi definiranje ili u zasebnom aktu.
- Pogrešno je analizirano primjenjivo španjolsko pravo.
- Nije se smatralo da „definicija” UOGI-ja i „povjeravanje” UOGI-ja jednom ili većem broju poduzeća mogu odjednom biti sadržani u većem broju akata.
- Nije se smatralo da „definicija” UOGI-ja i „povjeravanje” UOGI-ja ne zahtijevaju upotrebu konkretne formule ili izričaja, nego se smatralo da je potrebna materijalna i funkcionalna analiza.
- Odbijena je primjenjivost Protokola br. 29 UFEU-a i UEU-a o radiodifuziji.

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 19. lipnja 2013. o državnoj potpori SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) Kraljevine Španjolske za uvođenje digitalne zemaljske televizije u udaljenim i manje urbaniziranim područjima (osim u Kastilji – La Mancha) (SL 2014. L 217, str. 52.)

Žalba koju su 5. veljače 2016. podnijeli Cellnex Telecom S.A. i Retevisión I, S.A. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenog 2015. u predmetu T-541/13, Abertis Telecom S.A. i Retevisión I protiv Komisije

(Predmet C-69/16 P)

(2016/C 118/20)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: Cellnex Telecom S.A., ranije Abertis Telecom S.A. i Retevisión I, S.A. (zastupnici: J. L. Buendía Sierra i A. Lamadrid de Pablo, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija i SES Astra

Zahtjevi

Žalitelji od Suda traže da:

- ukine presudu Općeg suda od 26. studenoga 2015.
- konačno odluči o tužbi za poništenje i poništi Odluku Komisije od 19. lipnja 2013. ⁽¹⁾
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Pobijanom presudom potvrđena je Komisijina odluka o državnim potporama u vezi s različitim mjerama koje su španjolska javna tijela donijela kako bi zajamčila da digitalni zemaljski televizijski signal (ZTS) dopire do udaljenih područja na kojem živi samo 2,5 % stanovništva. Odlukom je utvrđeno da, što se tiče merituma, tržište navedenu uslugu ne bi nudilo da ne postoji javna intervencija. Unatoč tomu, odlukom se osporava da se radilo o usluzi od općeg gospodarskog interesa (UOGI) te se navodi da s formalnog stajališta ta usluga nije bila „jasno” određena ni povjerena javnim tijelima. Također se navodi da u svakom slučaju ta javna tijela nisu bila ovlaštena da odaberu određenu tehnologiju u trenutku uspostave UOGI-ja.

Prvi i jedini žalbeni razlog: pogreške koje se tiču prava u tumačenju članka 14., članka 106. stavka 2. i članka 107. stavka 1. UFEU-a, Protokola br. 26. UFEU-a o uslugama od općeg interesa i Protokola br. 29. UFEU-a o sustavu javne radiodifuzije u državama članicama

Posebice, u žalbi se naglašava da su pobijanom presudom učinjene sljedeće pogreške:

- Jasno je povrijeđena granica „očite pogreške” u ispitivanju različitih akata o definiranju i povjeravanju UOGI-ja javnim tijelima.
- Neopravdano je ograničena „široka margina prosudbe” država članica koja se primjenjuje kako na definiranje, tako i na „uređenje” UOGI-ja te koja uključuje odabir načina pružanja UOGI-ja i konkretne tehnologije, neovisno o tomu jesu li sadržani u aktu kojim se provodi definiranje ili u zasebnom aktu.
- Pogrešno je analizirano primjenjivo španjolsko pravo.
- Nije se smatralo da „definicija” UOGI-ja i „povjeravanje” UOGI-ja jednom ili većem broju poduzeća mogu odjednom biti sadržani u većem broju akata.
- Nije se smatralo da „definicija” UOGI-ja i „povjeravanje” UOGI-ja ne zahtijevaju upotrebu konkretne formule ili izričaja, nego se smatralo da je potrebna materijalna i funkcionalna analiza.
- Odbijena je primjenjivost Protokola br. 29 UFEU-a i UEU-a o radiodifuziji.

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 19. lipnja 2013. o državnoj potpori SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) Kraljevine Španjolske za uvođenje digitalne zemaljske televizije u udaljenim i manje urbaniziranim područjima (osim u Kastilji – La Mancha) (SL 2014. L 217, str. 52.)

Žalba koju su 5. veljače 2016. podnijeli Comunidad Autónoma de Galicia i Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenoga 2015. u spojenim predmetima T-463/13 i T-464/13, Comunidad Autónoma de Galicia i Retegal protiv Komisije

(Predmet C-70/16 P)

(2016/C 118/21)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: Comunidad Autónoma de Galicia i Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) (zastupnici: F. J. García Martínez i B. Pérez Conde, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija i SES Astra

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- proglašeni dopuštenima i osnovanima žalbene razloge navedene u žalbi.
- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 26. studenoga 2015., donesenu u spojenim predmetima T-463/13 i T-464/13.
- konačno odluči o tužbi za poništenje na način da prihvati zahtjeve koje je žalitelj iznio u prvostupanjskom postupku u odnosu na Odluku ⁽¹⁾ Komisije od 19. lipnja 2013. o državnoj potpori SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) Kraljevine Španjolske za uvođenje digitalne zemaljske televizije u udaljenim i manje urbaniziranim područjima (osim u Kastilji – La Mancha).
- Europskoj komisiji naloži snošenje troškova ovog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: Pogreška koja se tiče prava, a sastoji se u nedosljednosti izreke pobijane presude u odnosu na utvrđenje pogrešaka u spornoj odluci, navedenih u četvrtom tužbenom razlogu, kojima je Retegal indentificiran kao izravni korisnik nezakonite državne potpore i određen mu je iznos koji treba vratiti.

U okviru ovog žalbenog razloga žalitelji ističu očitu pogrešku u pobijanoj presudi koja, s jedne strane, u izreci nije utvrdila pogreške sadržane u spornoj odluci (u njezinim točkama 193. i 194.) i navedene u tužbi, koje se odnose na posebnu situaciju Galicije i, s druge strane, izričito je kvalificirala i identificirala Retegal kao izravnog korisnika nezakonite državne potpore i odredila iznos koji treba vratiti. Iako pobijana presuda (u svojoj točki 153.) poništava pravnu obveznost te pogrešne kvalifikacije Retegala kao izravnog korisnika potpore (u točki 193.) i netočnog izračuna iznosa (u točki 194.) koji valja vratiti u skladu sa spornom odlukom (izreka), sa čime se žalitelji slažu, u izreci te presude nije navedeno takvo izričito priznanje, iako je podnesenom tužbom zahtijevano poništenje tih pogrešnih utvrđenja u spornoj odluci, koja su točno i uistinu proglašena pravno neobvezujućima, pa razlozi unutarnje dosljednosti između pravnih osnova i izreke te logični razlozi pravne sigurnosti (radi izbjegavanja daljnjih sukoba glede tumačenja dosega sporne odluke u fazi povrata, kao u predmetnom slučaju) zahtijevaju djelomično prihvaćanje tužbe.

Drugi žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava, a sastoji se u povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a zbog toga što je u pobijanoj presudi ocijenjeno da su ispunjeni uvjeti za kvalifikaciju predmetne djelatnosti kao državne potpore.

U okviru ovog žalbenog razloga žalitelji zahtijevaju ukidanje presude jer smatraju da sadrži pogrešku koja se tiče prava, a koja se sastoji u tome da je Opći sud proveo nadzor koji ne zadovoljava kriterije utvrđene sudskom praksom za provjeru toga ispunjava li predmetno djelovanje javnih tijela Galicije sve uvjete koji omogućuju da ga se kvalificira kao potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Unatoč tomu što je Komisija tijekom postupka priznala da ne raspolaže s dovoljno vjerodostojnih i iscrpnih informacija o posebnoj situaciji Galicije, čime je potvrdila pogrešku u ocjeni koju su žalitelji istaknuli u tužbi, u pobijanoj je presudi pogrešno smatrano da predmetno postupanje Galicije nije povezano sa izvršavanjem ovlasti javnih tijela (nužno djelovanje javnih tijela zbog utvrđenog tržišnog nedostatka u zoni II. radi osiguranja toga da stanovništvo može nastaviti primati televizijski signal nakon prestanka emitiranja analognog signala), već da ima gospodarski karakter. Presuda sadrži taj zaključak jer Opći sud nije proveo nadzor materijalne točnosti činjenica na koje se poziva Komisija, osobito činjenice da digitalna mreža općinâ nije bila, niti jest, podobna za komercijalno iskorištavanje. Presuda također sadrži pogrešku jer potvrđuje Komisijinu pretpostavku da su se infrastrukturom za potporu mogle „pružiti druge usluge” različite od „usluge potpore DZT-u” unatoč tomu što takvo navodno komercijalno iskorištavanje nije materijalno ni pravno moguće.

Da je proveden potpuni nadzor konkretnih elemenata spora na način na koji to zahtijeva navedena sudska praksa, Opći sud ne bi došao do takvog zaključka jer infrastruktura koja je digitalizirana predmetnom intervencijom javnih tijela Galicije nije mogla niti može biti komercijalno iskorištavana ni s obzirom na njezine tehničke značajke (tek jedna stanica i jedna kućica), ni s obzirom na stupanj opreme (jedino oprema DZT), ni s obzirom na primjenjivo pravno uređenje (nacionalno pravilo koje lokalnim vlastima dopušta samo pružanje usluge prijenosa digitalnog zemaljskog signala bez novčane naknade), niti se, slijedom toga, može smatrati da mjera ulazi u područje primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a.

Treći žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava, a sastoji se u povredi obveze obrazlaganja presuda (članak 36. Statuta Suda Europske unije i članak 81. Poslovnika Općega suda) i članka 107. stavka 1. UFEU-a zbog pogrešne ocjene selektivnosti potpore u pobijanoj presudi.

U okviru ovog žalbenog razloga žalitelji ističu da, s obzirom na selektivnost koja se pripisuje predmetnoj mjeri, pobijana presuda (točka 85.) sadrži isti nedostatak obrazloženja i pogrešku u ocjeni kao i sporna odluka (točka 113.) jer je Opći sud, ne ulazeći u ispitivanje nedostatka i pogreške navedenih u tužbi i ne izražavajući jasno i neproturječno svoje rasuđivanje, samo potvrdio Komisijino stajalište o ovom pitanju te tako nije ispunio dužnost obrazlaganja presuda niti je proveo dužno ispitivanje usporedivosti nužno za ocjenu toga postoji li selektivnost potpore ili ne. Da Opći sud nije propustio provesti to nužno ispitivanje, on bi utvrdio da situacija općina u zoni II. u Galiciji i situacija ostalih „poduzetnika koji koriste druge tehnologije”, poput intervenijenta, ni s činjeničnog ni s pravnog gledišta nisu ni na koji način usporedive, s obzirom na to da ti ostali „poduzetnici” nisu pružali niti su imali obvezu ni namjeru (u uvjetima utvrđenima nacionalnim zakonodavstvom: „bez novčane naknade”) pružati usluge prijenosa digitalnog televizijskog signala stanovnicima zone II u Galiciji.

Četvrti žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava u tumačenju članka 14. i 106. stavka 2. Protokola br. 26. o uslugama od općeg interesa UFEU-a i sudske prakse koja se odnosi na njih.

Ovaj žalbeni razlog podijeljen je na tri dijela u kojima se ističe povreda članka 14. i članka 106. stavka 2. Protokola 26. UFEU-u i sudske prakse koja se na njih odnosi, u mjeri u kojoj je Opći sud u svojoj presudi pogrešno tumačio navedene odredbe Ugovora koje se odnose na UOGI-je. Prvi dio ovog žalbenog razloga temelji se na tome da je u pobijanoj presudi povrijeđena margina prosudbe kojom države članice raspolazu pri definiranju UOGI-ja time što je u predmetnom slučaju u njoj sadržano tumačenje koje podrazumijeva ne uzimanje u obzir te diskrecijske ovlasti i lišavanje iste njezina sadržaja. Službeni akt koji je omogućavao predmetno djelovanje javnih tijela sadržavao je jasnu i preciznu definiciju zadaće javne službe i ispunjavao je sve zahtjeve koje nameće sudska praksa kako bi se moglo smatrati da je riječ o valjanoj definiciji UOGI-ja. U okviru drugog dijela ovog žalbenog razloga ističe se da presuda nije ocijenila postojanje očite pogreške u definiciji javne službe niti je utvrdila da je definicija UOGI-ja koju su dala nacionalna tijela očito pogrešna, iako jest utvrdila da je jasno riječ o djelatnosti koju se sadržajno može kvalificirati kao UOGI. U okviru trećeg dijela ovog žalbenog razloga navode se u presudi sadržane pogreške koje se tiču prava jer je Opći sud pogrešno tumačio nacionalnih pravila pa je smatrao da ne postoji jasna i precizna definicija UOGI-ja prema kriterijima presude Altmark ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2014/489/EU od 19. lipnja 2013. o državnoj potpori SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) Kraljevine Španjolske za uvođenje digitalne zemaljske televizije u udaljenim i manje urbaniziranim područjima (osim u Kastilji – La Mancha) SL 2014. L 217, str. 52.

⁽²⁾ EU:C:2003:415

Žalba koju je 12. veljače 2016. podnijela Kraljevina Španjolska protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenoga 2015. u predmetu T-461/13, Španjolska protiv Komisije

(Predmet C-81/16 P)

(2016/C 118/22)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Rubio González, agent)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

- Prihvatiti žalbu i ukinuti presudu Općeg suda od 26. studenoga 2015. u predmetu T-461/13, Kraljevina Španjolska protiv Europske komisije.
- Poništiti Odluku Komisije 2014/489/EU ⁽¹⁾ od 19. lipnja 2013. o državnoj potpori SA.28599 (C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009) Kraljevine Španjolske za uvođenje digitalne zemaljske televizije u udaljenim i manje urbaniziranim područjima (osim u Kastilji – La Mancha).
- Naložiti drugoj stranci u postupku snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Pogreška koja se tiče prava u odnosu na nadzor država članica kada definiraju i primjenjuju uslugu od općeg gospodarskog interesa. Što se tiče prvog kriterija iz presude Altmark ⁽²⁾, Opći sud odbio je provjeriti je li Komisija ispitala sve relevantne elemente radi ocjene definicije javne usluge. Također, Opći sud propustio je provjeriti je li Komisija ispitala sve relevantne elemente radi ocjene četvrtog kriterija iz presude Altmark. Na taj je način Opći sud povrijeđio marginu prosudbe države članice u organizaciji njezine javne usluge.

Pogreška koja se tiče prava u odnosu na sudski nadzor sukladnosti potpore. Kao prvo, Opći sud nije provjerio točnost činjenica na kojima je Komisija temeljila svoju analizu. Tako u presudi nije proveden nadzor pouzdanosti, dosljednosti i relevantnosti podataka koje je upotrijebila Komisija. Naposljetku, Opći sud nije proveo nadzor valjanosti Komisijinih zaključaka.

⁽¹⁾ SL 2014., L 217, str. 52.

⁽²⁾ EU:C:2003:415

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 26. veljače 2016. – Šumelj i dr. protiv Komisije

(Spojeni predmeti T-546/13, T-108/14 i T-109/14) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost — Pristupanje Hrvatske Uniji — Ukidanje prije pristupanja nacionalnog propisa koji je predviđao uvođenje javnoovršiteljske službe — Šteta koju su pretrpjele osobe koje su prethodno imenovane javnim ovršiteljima — Propuštanje Komisije da poduzme mjere u vezi s ispunjavanjem pristupnih obveza — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima — Članak 36. Akta o pristupanju”)

(2016/C 118/23)

Jezik postupka: hrvatski

Stranke

Tužitelji: Ante Šumelj (Zagreb, Hrvatska), Dubravka Bašljan (Zagreb), Đurđica Crnčević (Sv. Ivan Zelina, Hrvatska), Miroslav Lovreković (Križevci, Hrvatska) (predmet T-546/13); Drago Burazer (Zagreb), Nikolina Nežić (Zagreb), Blaženka Bošnjak (Sv. Ivan Zelina), Bosiljka Grbašić (Križevci, Hrvatska), Tea Tončić (Pula, Hrvatska), Milica Bjelić (Dubrovnik, Hrvatska), Marijana Kruhoberec (Varaždin, Hrvatska) (predmet T-108/14); Davor Škugor (Sisak, Hrvatska), Ivan Gerometa (Vrsar, Hrvatska), Kristina Samardžić (Split, Hrvatska), Sandra Cindrić (Karlovac, Hrvatska), Sunčica Gložinić (Varaždin), Tomislav Polić (Kaštel Novi, Hrvatska) i Vlatka Pižeta (Varaždin) (predmet T-109/14) (zastupnik: M. Krmek, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Ćutuk, G. Wils i, u predmetima T-546/13 i T-108/14, S. Ječmenica, u svojstvu agenata)

Predmet

Tužbe za naknadu štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli zbog Komisijina protupravnog postupanja tijekom njezina praćenja ispunjavanja pristupnih obveza Republike Hrvatske

Izreka

1. Tužbe se odbijaju.
2. Anti Šumelju i drugim tužiteljima čija su imena navedena u prilogu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 367, 14. 12. 2013.

Presuda Općeg suda od 26. veljače 2016. – Mederer protiv OHIM-a – Cadbury Netherlands International Holdings (Gummi Bear-Rings)

(Predmet T-210/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska zajednica — Figurativni žig Gummi Bear-Rings — Raniji nacionalni figurativni žig GUMMY — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 118/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Mederer GmbH (Fürth, Njemačka) (zastupnici: C. Sachs i O. Ruhl, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: V. Melgar i H. Kunz, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Cadbury Netherlands International Holdings BV (Breda, Nizozemska) (zastupnik: A. Padiál Martínez, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća OHIM-a od 16. prosinca 2013. (predmet R 225/2013-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Cadbury Netherlands International Holdings B V i Mederer GmbH.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Mederer GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 245, 28. 7. 2014.

Presuda Općeg suda od 26. veljače 2016. – Bodson i dr. protiv EIB-a

(Predmet T-240/14 P) ⁽¹⁾

(„**Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Ugovorna narav radnog odnosa — Reforma EIB-ovog sustava primitaka od rada i rasta plaća — Obveza obrazlaganja — Iskrivljavanje — Pogreške koje se tiču prava**”)

(2016/C 118/25)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Jean-Pierre Bodson (Luxembourg, Luksemburg), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Francuska), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Francuska), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luksemburg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luksemburg), Manuel Sutil (Luxembourg), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luksemburg) i Henry von Blumenthal (Bergem, Luksemburg) (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka (zastupnici: C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams i G. Nuvoli, agenti uz asistenciju P.-E. Partscha, odvjetnika)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 12. veljače 2014., Bodson i dr./EIB (F-73/12, Zb. SS, EU:F:2014:16) kojom se traži ukidanje te presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. J.-P. Bodson i drugi žalitelji čija imena se nalaze u prilogu snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske investicijske banke (EIB) nastale u okviru ovog postupka.

⁽¹⁾ SL C 223, 14. 7. 2014.

Presuda Općeg suda od 26. veljače 2016. – Bodson i dr. protiv EIB-a

(Predmet T-241/14 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Ugovorna narav radnog odnosa — Naknada — Reforma EIB-ova sustava premija — Obveza obrazlaganja — Iskrivljavanje — Pogreška koja se tiče prava”)

(2016/C 118/26)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Jean-Pierre Bodson (Luxembourg, Luksemburg), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Francuska), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Francuska), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luksemburg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxembourg), Manuel Sutil (Luksemburg), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luksemburg) i Henry von Blumenthal (Bergem, Luksemburg) (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka (zastupnici: C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams i G. Nuvoli, agenti, uz asistenciju P.-E. Partscha, odvjetnika)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 12. veljače 2014, Bodson i dr./EIB (F-83/12, Zb. SS, EU:F:2014:15) radi ukidanja te presude.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se J.P. Bodsonu i ostalim žaliteljima čija su imena navedena u prilogu snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske investicijske banke (EIB) ovog postupka.

⁽¹⁾ SL C 223, 14. 7. 2014.

Presuda Općeg suda od 25. veljače 2016. – FCC Aqualia protiv OHIM-a – Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY)

(Predmet T-402/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice AQUALOGY — Raniji verbalni žig Zajednice AQUALIA i raniji nacionalni figurativni žig aqualia — Relativni razlozi za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) i stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 118/27)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: FCC Aqualia, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnici: J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, N. González-Alberto Rodríguez i C. Sueiras Villalobos, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: V. Melgar i J. Crespo Carrillo, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: J. Grau Mora, C. Viola Zendrera i A. Torrente Tomás, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 13. ožujka 2014. (predmet R 1209/2013-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA i FCC Aqualia, SA.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu FCC Aqualia, SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 261, 11. 8. 2014.

Presuda Općeg suda od 24. veljače 2016. – Coca-Cola protiv OHIM-a (Oblik boce s konturama bez utora)

(Predmet T-411/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava trodimenzionalnog žiga Zajednice — Oblik boce s konturama bez utora — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009”)

(2016/C 118/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: The Coca-Cola Company (Atlanta, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: D. Stone, A. Dykes, *solicitors*, i S. Malynicz, *barrister*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: P. Geroulakos i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 27. ožujka 2014. (predmet R 540/2013-2) koja se odnosi na postupak registracije trodimenzionalnog znaka koji se sastoji od oblika boce s konturama kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu The Coca-Cola Company nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 282, 25. 8. 2014.

Presuda Općeg suda od 26. veljače 2016. – Vidmar i dr. protiv Komisije**(Predmet T-507/14) ⁽¹⁾**

(„Izvanugovorna odgovornost — Pristupanje Hrvatske Uniji — Ukidanje prije pristupanja nacionalnog propisa koji je predviđao uvođenje javnoovršiteljske službe — Šteta koju su pretrpjele osobe koje su prethodno imenovane javnim ovršiteljima — Propuštanje Komisije da poduzme mjere u vezi s ispunjavanjem pristupnih obveza — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima — Članak 36. Akta o pristupanju”)

(2016/C 118/29)

Jezik postupka: hrvatski

Stranke

Tužitelji: Vedran Vidmar (Zagreb, Hrvatska) i 21 drugih tužitelja čija se imena navode u prilogu presude (zastupnik: D. Graf, odvjetnik), i Darko Graf (Zagreb) (zastupnik: D. Graf, a zatim L. Duvnjak, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Ječmenica i G. Wils, u svojstvu agenata)

Predmet

Tužba za naknadu štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli zbog Komisijina protupravnog postupanja tijekom njezina praćenja ispunjavanja pristupnih obveza Republike Hrvatske.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Vedranu Vidmaru i Darku Grafu te drugim tužiteljima čija su imena navedena u prilogu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 303, 8. 9. 2014.

Presuda Općeg suda od 26. veljače 2016. – provima Warenhandels protiv OHIM-a – Renfro (HOT SOX)**(Predmet T-543/14) ⁽¹⁾**

(„Žig Zajednice — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Međunarodna registracija žiga u kojoj je navedena Europska zajednica — Verbalni žig HOT SOX — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje opisnog karaktera — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 118/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: provima Warenhandels GmbH (Bielefeld, Njemačka) (zastupnici: H. Prange i J.P. Croll, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: M. Rajh, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Renfro Corp. (Mount Airy, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: C. Schenk, M. Best, U. Pfléghar i S. Schäffner, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 13. svibnja 2014. (predmet R 1859/2013-2), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društva Warenhandels GmbH i društva Renfro Corp.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu provima Warenhandels GmbH snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 339, 29. 9. 2014.

Presuda Općeg suda od 25. veljače 2016. – Musso protiv Parlamenta

(Spojeni predmeti T-589/14 i T-772/14) ⁽¹⁾

(„Prihodi zastupnika u Parlamentu — Starosna mirovina — Obveza francuskih zastupnika da svoju mirovinu zahtijevaju u nacionalnom sustavu — Pravilo o zabrani kumuliranja — Provedbene mjere Statuta zastupnika — Odluka donesena nakon postupka žalbe — Obavijest o terećenju — Odluka o prekidu isplate mirovine — Načelo kontradiktornosti — Razuman rok — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 118/31)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: François Musso (Ajaccio, Francuska) (zastupnici: A. Gross i L. Stachnik, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: G. Corstens i S. Seyr, agenti)

Predmet

S jedne strane zahtjev za poništenje odluke predsjedništva Parlamenta od 26. lipnja 2014. kojom se potvrđuje odluka glavnog tajnika Parlamenta od 17. listopada 2011. kojom je određen mjesečni iznos mirovine imajući u vidu iznose uzete iz dva francuska mirovinska fonda, i kojom je odlučeno da treba naplatiti iznos od 127 065,19 eura, te s druge strane, zahtjev za poništenje odluke Parlamenta od 22. rujna 2014.

Izreka

1. Tužbe se odbijaju.

2. F. Musso snosit će vlastite troškove i troškove Europskog parlamenta.

⁽¹⁾ SL C 351, 6. 10. 2014.

Presuda Općeg suda od 25. veljače 2016. – Puma protiv OHIM-a – Sinda Poland (Prikaz životinje)

(Predmet T-692/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga koji prikazuje životinju — Raniji međunarodni figurativni žigovi koji prikazuju pumu — Relativni razlog za odbijanje — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 118/32)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Puma SE (Herzogenaurach, Njemačka) (zastupnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Sinda Poland Corporation sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastupnici: M. Siciarek, J. Rasiewicz i J. Mrozowski, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća OHIM-a od 14. srpnja 2014. (predmet R 2214/2013-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Puma SE i Sinda Poland Corporation sp. z o.o.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) od 14. srpnja 2014. (predmet R 2214/2013-5).
2. OHIM-u se osim vlastitih troškova nalaže i snošenje polovice troškova društva Puma SE, uključujući i nužnih troškova koji su društvu Puma nastali radi postupka pred žalbenim vijećem OHIM-a.
3. Društvu Sinda Poland Corporation sp. z o.o. se osim vlastitih troškova nalaže i snošenje polovice troškova društva Puma SE, uključujući i nužnih troškova koji su društvu Puma nastali radi postupka pred žalbenim vijećem OHIM-a.

⁽¹⁾ SL C 409, 17. 11. 2014.

Presuda Općeg suda od 23. veljače 2016. – Consolidated Artists protiv OHIM-a – Body Cosmetics International (MANGO)

(Predmet T-761/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Figurativni žig Zajednice MANGO — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 — Članak 52. stavak 2. Uredbe br. 207/2009”)

(2016/C 118/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Consolidated Artists BV (Amstelveen, Nizozemska) (zastupnik: B. Corne, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: S. Pétrequin i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Body Cosmetics International GmbH (Willich, Njemačka) (zastupnik: M. Müller Mergenthaler, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 8. rujna 2014. (predmet R 2337/2013-4), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između relative Body Cosmetics International GmbH i Consolidated Artists BV.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se Consolidated Artists BV snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 7, 12. 1. 2015.

Presuda Općeg suda od 24. veljače 2016. – Tayto Group protiv OHIM-a – MIP Metro (REAL HAND COOKED)

(Predmet T-816/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žig Zajednice REAL HAND COOKED — Raniji nacionalni figurativni žig real QUALITY — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Zloporaba ovlasti — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članci 64., 75., 76. i 83. Uredbe br. 207/2009”)

(2016/C 118/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Tayto Group Ltd (Corby, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: R. Kunze i G. Würtenberger, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnici: J.-C. Plate i R. Kaase, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 6. listopada 2014. (predmet R 842/2013-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG i Tayto Group Ltd.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se Tayto Group Ltd snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 56, 16. 2. 2015.

Rješenje Općeg suda od 15. veljače 2016. – Ezz i dr. protiv Vijeća

(Predmet T-279/13) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Egiptu — Mjere poduzete protiv osoba odgovornih za pronevjeru državnih sredstava i s njima povezanih osoba i subjekata — Zamrzavanje sredstava — Uvrštenje tužitelja na popis obuhvaćenih osoba — Pravni temelj — Nepoštovanje kriterija za uvrštavanje — Pogreška koja se tiče prava — Pogreška koja se tiče činjenica — Pravo na vlasništvo — Povreda ugleda — Pravo na obranu — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Preinaka tužbenih zahtjeva i razloga — Litispencija — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito pravno neosnovana”)

(2016/C 118/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Ahmed Abdelaziz Ezz (Gizeh, Egipat), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Kairo, Egipat), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Gizeh) i Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat (Gizeh) (zastupnici: J. Binns, *solicitor*, J. Lewis, QC, B. Kennelly, J. Pobjoy, *barristers*, S. Rowe i J.-F. Bellis, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: I. Gurov i M. Bishop, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje, s jedne strane Odluke Vijeća 2011/172/ZVSP od 21. ožujka 2011. o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu (SL L 76, str. 63.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 8., str 260.), kako je izmijenjena Odlukom Vijeća 2013/144/ZVSP od 21. ožujka 2013. (SL L 82, str. 54) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 15., str 136.), i s druge strane, Uredbe Vijeća (EU) br. 270/2011 „obnovljenu odlukom Vijeća o kojoj su tužitelji obaviješteni dopisom od 22. ožujka 2013.” od 21. ožujka 2011. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu (SL L 76, str. 4.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 6., str 204.), u dijelu u kojem se ovi akti primjenjuju na tužitelje.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. A. Ahmed Abdelaziz Ezz kao i A. Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama, K. Ahmed Ahmed Kamel Yassin i S. Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar snosit će, osim vlastitih troškova i troškove Vijeća Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 207, 20. 7. 2013.

Rješenje Općeg suda od 9. veljače 2016. – DEI protiv Komisije

(Predmet T-639/14) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Pritužbe — Odluke o odbijanju — Prethodna ocjena Komisije — Konačna odluka — Stavljanje pobijanog akta izvan snage — Obustava postupka”)

(2016/C 118/36)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Atena, Grčka) (zastupnici: E. Bourtzalas, D. Waelbroeck, A. Oikonomou, C. Synodinos i E. Salaka, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Bouchagiar i É. Gippini Fournier, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje dopisa Komisije COMP/E3/ON/AB/ark *2014/61460 od 12. lipnja 2014. kojim je Komisija odbila tužiteljeve pritužbe u vezi s državnim potporama.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Nije potrebno odlučiti o zahtjevu za intervenciju Alouminion tis Ellados AE.
3. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 395, 10. 11. 2014.

Tužba podnesena 26. siječnja 2016. – Republika Litva protiv Komisije

(Predmet T-34/16)

(2016/C 118/37)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Tužitelj: Republika Litva (zastupnici: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė i T. Orlickas, u svojstvu agenata)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2015/2098 od 13. studenoga 2015. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (priopćeno pod brojem dokumenta C(2015) 7716) u dijelu u kojem se tom odlukom propisuje da se na Litvu primjenjuje financijski ispravak od 1 113 589,65 eura;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. **Prvi tužbeni razlog** kojim se ističe povreda članka 52. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008, primijenjenog u vezi s načelom proporcionalnosti, u mjeri u kojoj je Komisija, odlučujući da primijeni paušalni ispravak od 5 %:
 - zanemarila činjenicu da je posebna i detaljno određena šteta prouzročena Europskoj uniji nastala zbog prve i četvrte povrede koju je utvrdila Komisija; zato je Komisija u pogledu tih povreda trebala odrediti samo jedan poseban ispravak te više nije trebala uzimati u obzir te povrede u vezi s drugim povredama kada je nastojala utvrditi je li postojao znatan rizik financijskih gubitaka za fond;
 - neopravdano analizirala izravno povezane povrede i time umjetno stvorila navodno znatan rizik gubitka za fond;
 - prilikom ocjene drugih povreda koje je utvrdila, netočno odredila i netočno uzela u obzir opseg neusklađenosti, narav povreda i financijsku štetu nastalu Europskoj uniji;
 - neprimjereno primijenila pretjeran financijski ispravak od 5 % za 2011. jer rizik gubitka za fond koji je iz toga proizašao nije bio znatan, uzimajući u obzir narav povreda koje je Komisija utvrdila te druge okolnosti;
 - neprimjereno primijenila financijski ispravak od 5 % za 2012. jer je njegova primjena propisana samo u slučajevima kada postoji znatan rizik gubitka za fond koji iz toga proizlazi, iako su provjere koje je provela Republika Litva i pružene informacije pokazale da s broj, opseg i narav neusklađenosti utvrđenih za 2012. i rizik koji je iz toga proizašao za fond znatno niži u usporedbi s neusklađenostima utvrđenim u 2011.; slijedom toga, mogao je nastati samo mali financijski rizik za fond.
2. **Drugi tužbeni razlog** kojim se ističe povreda članka 41. Uredbe Komisije (EZ) br. 1122/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 u pogledu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, u okviru programa izravne potpore za poljoprivrednike predviđenih u navedenoj Uredbi, kao i za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu višestruke sukladnosti u okviru programa potpore predviđenog za sektor vina, u mjeri u kojoj Komisija nije smatrala da se provjere na licu mjesta za ovce i krave mogu provesti u različito vrijeme, što vodi do zaključka da ta posebna povreda nije tako važna kao što Komisija navodi.

3. **Treći tužbeni razlog** kojim se ističe povreda obveze obrazlaganja u skladu s člankom 296. UFEU-a, u mjeri u kojoj Komisija, odlučujući da primijeni paušalni ispravak od 5 %:
- nije navela odgovarajuće razloge ni obrazložila svoja utvrđenja povrede ili narav takvih povreda i rizik koji je iz toga proizašao za fond;
 - nije navela razloge zašto su neusklađenosti utvrđene u 2011. i 2012. bile ocijenjene zajedno u svrhe primjene financijskog ispravka od 5 % iako su se njihov broj i njihova narav znatno razlikovali svake godine te u svakom slučaju nije navela nikakve uvjerljive razloge zašto jedinstveni paušalni ispravak od 5 % treba biti naložen za neusklađenosti utvrđene u 2012. i za one utvrđene u 2011.

Tužba podnesena 28. siječnja 2016. – EEB protiv Komisije

(Predmet T-38/16)

(2016/C 118/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europski ured za okoliš (EEB) (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: B. Kloostra, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije Ares(2015)5212500 od 19. studenoga 2015. kojom potvrđuje svoju odluku Ares(2015) 3790389 od 14. rujna 2015. u kojoj je Komisija donijela dodatnu odluku o zahtjevu za podacima od 3. veljače 2015. koji je podnio EEB; i
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj iznosi dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na očitoj pogrešci u vezi s utvrđivanjem predmeta početnog zahtjeva i slijedom toga, na povredi Komisijine obveze da navedeni zahtjev ispita u cijelosti, te na povredi članka 6. stavka 2., članaka 7. i 8. Uredbe 1049/2001.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja.

Tužba podnesena 28. siječnja 2016. – Cyprus Turkish Chamber of Industry i dr. protiv Komisije

(Predmet T-41/16)

(2016/C 118/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Cyprus Turkish Chamber of Industry (Nicosia, Cipar), Animal Breeders Association (Nicosia), Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd. (Nicosia), Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association (Nicosia) i Fatma Garanti (Güzelyurt, Cipar) (zastupnici: B. O'Connor, *Solicitor*, S. Gubel i E. Bertolotto, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije Ares(2015)5171539 od 18. studenoga 2015. i Odluku Komisije Ares(2016)220922 od 15. siječnja 2016. u vezi s postupkom povodom prigovora u odnosu na zahtjev za registraciju „ΧΑΛΛΟΥΜΙ” (HALLOUMI)/„HELLIM” (ΠΟΠ) (CY-PDO-0005-01243);
- utvrdi nezakonitost članaka 49., 50., 51. i 52. Uredbe (EU) br. 1151/2012, kao i neprimjenjivost tih odredbi u ovom slučaju, jer njima nije predviđen sustav koji osigurava poštovanje temeljnih prava tužitelja;
- Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog u kojem se navodi da su pobijane Komisijine odluke nezakonite jer su njima tužitelji isključeni iz postupka registracije Halloumi/Hellim kao zaštićene oznake izvornosti u Europskoj uniji.
2. Drugi tužbeni razlog u kojem se navodi da su pobijane Komisijine odluke nezakonite jer je njima povrijeđeno načelo jednakog postupanja i zabrane diskriminacije.
3. Treći tužbeni razlog u kojem se navodi da se članci 49., 50., 51. i 52. Uredbe (EU) br. 1151/2012 ⁽¹⁾ nezakoniti i da ih treba utvrditi neprimjenjivima jer njima nije predviđen sustav koji osigurava poštovanje temeljnih prava tužitelja.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 343, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31.)

Tužba podnesena 8. veljače 2016. – Chanel protiv EUIPO-a – Li Jing Zhou i Golden Rose 999 (prikaz ornamenta)

(Predmet T-57/16)

(2016/C 118/40)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Chanel SAS (Neuilly-sur-Seine, Francuska) (zastupnik: C. Sueiras Villalobos, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Li Jing Zhou (Fuenlabrada, Španjolska) i Golden Rose 999 Srl (Rim, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-m

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Europske unije s prikazom ornamenta – dizajn Europske unije br. 1 689 027-0001

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 18/11/2015 u predmetu R 2346/2014-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- proglasi pobijani dizajn ništavim;
- naloži EUIPO-u i svakoj stranci koja može intervenirati u ovaj postupak u potporu pobijane odluke snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članaka 5. i 6. Uredbe br. 6/2002.

Tužba podnesena 15. veljače 2016. – Puma protiv EUIPO-a – Doosan Infracore (PUMA)
(Predmet T-62/16)
(2016/C 118/41)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Puma SE (Herzogenaurach, Njemačka) (zastupnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Doosan Infracore Co. Ltd (Incheon, Južna Koreja)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig s verbalnim elementom „PUMA” – prijava žiga EU br. 11 376 209

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. prosinca 2015. u predmetu R 1052/2015-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i društvu Doosan Infracore Co. Ltd snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009.
-

Žalba koju je 17. veljače 2016. podnio Carlo De Nicola protiv presude Službeničkog suda od 18. prosinca 2015. u predmetu F-82/12, De Nicola protiv EIB-a

(Predmet T-71/16 P)

(2016/C 118/42)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastupnik: G. Ferabecoli, avvocato)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati ovu žalbu, djelomično preinači pobijanu presudu i ukine točke 2. i 3. izreke kao i točke 68.-75. iste presude;
- posljedično, naloži EIB-u da naknadi C. De Nikoli pretrpjelu štetu, kako je to zatraženo u tužbi kojom se pokreće postupak, ili, podredno, vrati predmet drugom vijeću Službeničkog suda kako bi u drugom sastavu ponovno odlučio o ukinutim točkama;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je žalba upućena protiv presude Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015., De Nicola/Europska investicijska banka (F-82/12).

Žalbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima izloženim u predmetu T-55/16 P, De Nicola/Europska investicijska banka.

Žalitelj posebno ističe pogrešno izjednačavanje zahtjeva za naknadu štete podnesenog u postupku F-82/12 s onim podnesenim u postupku F-55/08, te pogrešan zaključak o postojanju presuđene stvari u odnosu na neke zahtjeve za naknadu štete.

Tužba podnesena 15. veljače 2016. – BBY Solutions protiv EUIPO-a – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)

(Predmet T-72/16)

(2016/C 118/43)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: BBY Solutions, Inc. (Minneapolis, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: A. Poulter, Solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Worldwide Sales Corporation España, SL (Sant Vicenç dels Horts, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „BEST BUY mobile” – prijava za registraciju br. 7 213 424

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. prosinca 2015. u predmetu R 53/2015-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku Odjela za prigovore od 6. studenoga 2014., u postupku povodom prigovora br. B 1485137;
- prihvati registraciju prijave žiga Europske unije br. 007213424;
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi

- žalbeno vijeće povrijedilo je članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009 pogrešno ocijenivši dominantne i razlikovne elemente žigova;
- žalbeno vijeće povrijedilo je članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009 pogrešno ocijenivši opći dojam koji žigovi ostavljaju;
- žalbeno vijeće povrijedilo je članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009 pogrešno ocijenivši da se žigovi odnose na iste usluge; i
- žalbeno vijeće povrijedilo je članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009 pogrešno zaključivši da postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu između ranijeg žiga protivne stranke i tužiteljevog žiga.

Žalba koju je 18. veljače 2016. podnio Carlo De Nicola protiv presude Službeničkog suda od 18. prosinca 2015. u predmetu F-37/12, De Nicola protiv EIB-a

(Predmet T-73/16 P)

(2016/C 118/44)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastupnik: G. Ferabecoli, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati ovu žalbu, djelomično preinači pobijanu presudu i ukine točku 2. izreke kao i točke 59.-61., 63.-69. i 71. iste presude;

- posljedično, utvrdi da je EIB počinio uznemiravanje na štetu C. De Nikole te da naloži EIB-u da naknadi C. De Nikoli pretrpjelu štetu ili, podredno, vrati predmet drugom vijeću Službeničkog suda kako bi u drugom sastavu ponovno odlučio o ukinutim točkama, nakon provođenja zatraženog medicinskog vještačenja;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je žalba upućena protiv presude Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015., De Nicola/Europska investicijska banka (F-37/12).

Žalbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima izloženim u predmetu T-70/16 P, De Nicola/EIB.

Žalba koju je 18. veljače 2016. podnio Carlo De Nicola protiv rješenja Službeničkog suda od 18. prosinca 2015. u predmetu F-128/11, De Nicola protiv EIB-a

(Predmet T-75/16 P)

(2016/C 118/45)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastupnik: G. Ferabecoli, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati ovu žalbu, preinači pobijano rješenje u cijelosti i ukine točke 1. i 2. izreke kao i točke 1., 7.-25., 51.-52., 63.-76., 80., 84., 87.-88., 97.-98., 101.-115. istog rješenja;
- posljedično, poništi sve pobijane akte i naloži EIB-u da C. De Nikoli naknadi pretrpjelu štetu, kako je to zatraženo u tužbi kojom se pokreće postupak, ili, podredno, vrati predmet drugom vijeću Službeničkog suda kako bi u drugom sastavu ponovno odlučio o ukinutim točkama;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je žalba upućena protiv rješenja Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015., De Nicola/Europska investicijska banka (F-128/11).

Žalbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima izloženim u predmetu T-55/16 P, De Nicola/Europska investicijska banka.

Žalitelj posebno naglašava dopuštenost zahtjeva za poništenje poruka od 4. lipnja i 12. kolovoza 2011. kao i zahtjeva za poništenje odluke od 6. rujna 2001. kojom je odbijen zahtjev za pokretanje postupka mirnog rješenja spora.

Tužba podnesena 17. veljače 2016. – Ikos protiv EUIPO-a (AEGYPTISCHE ERDE)

(Predmet T-76/16)

(2016/C 118/46)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Ikos GmbH (Lörrach, Njemačka) (zastupnik: A. Masberg, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Unije „AEGYPTISCHE ERDE” – prijava za registraciju br. 14 027 239

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2015. u predmetu R 1257/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i registrira žig kako je prijavljen;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 16. veljače 2016. – Sartour protiv Parlamenta

(Predmet T-78/16)

(2016/C 118/47)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Sartour (Beveren, Belgija) (zastupnik: M. Cherchi, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— ovu tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom.

Slijedom toga da:

- poništi odluku Parlamenta iz dopisa od 18. prosinca 2015. kojim je ta institucija tužitelja obavijestila o odbijanju ponude koju je podnio u okviru poziva na nadmetanje br. 06B40/2015/M073 za koncesiju mediteranske prehrane u zgradi Altiero Spinelli u kojoj se Europski parlament nalazi u Bruxellesu;
- poništi odluku Parlamenta od nepoznatog datuma o dodjeli koncesije mediteranske prehrane u zgradi Altiero Spinelli;
- u svakom slučaju, naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj navodi tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela kojim se uređuju kriteriji kvalitativnog odabira minimalnih pragova koje moraju imati pružatelji usluga u vezi s razinom njihovih prihoda, načela konkurentskog nadmetanja i načela jednakosti kandidata.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja akata institucija Europske unije.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti, jednakosti i otvorenosti tržišta javne nabave, na očitoj pogrešci u ocjeni, na jednakom postupanju prema kandidatima i na poštovanju slobodnog tržišnog natjecanja između kandidata.

Tužba podnesena 19. veljače 2016. – Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters i dr. protiv Komisije

(Predmet T-79/16)

(2016/C 118/48)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelji: Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters (Hoenderloo, Nizozemska) i još 21 tužitelj (zastupnici: H. Viaene, D. Gillet i T. Ruys, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglasi dopuštenom tužbu za poništenje;
- poništi Odluku Komisije od 2. rujna 2015. o navodno nezakonitoj državnoj potpori u vezi sa subvencioniranim stjecanjem ili besplatnim stavljanjem na raspolaganje prirodnih područja (državna potpora SA.27301 (2015/NN) – Nizozemska) i prešutno odbijanje žalbe koju je podnio Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters;

— naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti svoje tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Povreda postupovnih prava propisanih člankom 108. stavkom 2. UFEU-a. Komisija na kraju prethodne faze ispitivanja nije mogla s dostatnom sigurnošću utvrditi dopuštenost potpore i to zbog sljedećih čimbenika:

- iznimno dugo trajanje prethodne faze ispitivanja;
- opsežna korespondencija među sudionicima tijekom prethodne faze ispitivanja;
- zamjena mjere potpore odobrene odlukom drugom mjerom potpore tijekom prethodne faze ispitivanja;
- sadržaj nove mjere potpore koju je Komisija odobrila.

2. Povreda zabrane retroaktivnosti i načela pravne sigurnosti

Komisija je prekršila zabranu retroaktivnosti i povrijedila načelo pravne sigurnosti time što je okvirni propis za državne potpore u obliku kompenzacija za pružanje javnih usluga ⁽¹⁾ koji je stupio na snagu 31. siječnja 2012. primijenila na program potpora koji se od 2011. više ne primjenjuje i koji je zamijenjen novim programom potpora koji je Komisija odobrila.

3. Pogreška koja se tiče prava i nepostojanje obrazloženja prilikom primjene okvirnog propisa

- Komisija je počinila očitu pogrešku u ocjeni u vezi s primjenom zahtjeva odluke o dodjeli za uslugu od općeg interesa, osobito što se tiče duljine razdoblja dodjele. Osim toga, počinila je očite pogreške prilikom analize iznosa kompenzacije te nije poštovala obvezu vođenja odvojenog knjigovodstva.
- Prilikom ispitivanja postoji li potrebna odluka o dodjeli za uslugu od općeg interesa nije istražila pitanje je li u slučaju besplatne dodjele zemljišta zaista riječ o odluci o dodjeli. Osim toga, Komisija nije provela nikakvu analizu jamstava za izbjegavanje prekomjernih kompenzacija prilikom prijenosa zemljišta bez naknade.

4. Povreda članka 106. stavka 2. UFEU-a

- Prijenosi bez naknade i potpore za stjecanje su očito nepotrebni i neprikladni za postizanje cilja zaštite prirode koji se želi postići.
- Činjenica da je mjeru potpore moglo koristiti samo 13 organizacija koje obrađuju površine nije ni na kakav način potrebna ni opravdana kako bi se omogućilo ispunjenje obveze pružanja javne usluge zaštite prirode.

⁽¹⁾ Odluka 2012/21/EU Komisije od 20. prosinca 2011. o primjeni članka 106. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na državne potpore u obliku naknade za pružanje javnih usluga koje se dodjeljuju određenim poduzetnicima kojima je povjereno obavljanje usluga od općeg gospodarskog interesa (SL 2012, L 7, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 3., str. 289.) i Komunikacija Komisije – Okvir Europske unije za državne potpore u obliku naknade za javne usluge (2011.) (SL 2012, C 8, str. 15.).

SLUŽBENIČKI SUD

Rješenje Službeničkog suda od 24. veljače 2016. – Labiri protiv CESE-a

(Predmet F-33/15) ⁽¹⁾

(2016/C 118/49)

Jezik postupka: francuski

Sudac pojedinac odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 178, 1. 6. 2015., str. 25.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR